

КЪРВАВАТА ЧЕРНИЦА

Най-голѣмото дърво подъ Узунъ-Габерово е Кървавата черница. Тя е вече много стара — изкорубена. Нѣкога е била на синура на гробищата, но отъ тогава гробищата сж нарастли и тя е въ срѣдата. И мало и голѣмо могатъ да ви кажатъ, защо се казва тѣй тази черница. Но ако искате да научите за нея повече, идете при бай Дѣнко абаджията. Дюкянтътъ му е на мегданя срещу черквата. Загатнете му само за Кървавата черница. Това стига. На часа зарѣзва работата си. Забожда иглата на дрехата, която шие, сваля очилата и започва бавно и унесено да разправя:

— Хе, тамъ край селото, дето сж харманитѣ, има една разрушена кжщурка. Живѣлъ преди много години въ нея нѣкой си дѣдо Станчо Ябанджията. Самъ — самичъкъ и много беденъ билъ. Съ просия се поминавалъ. Ходилъ изъ околнитѣ села и съ изпросеното изхранвалъ себе си и клепоухото си магаре.

Но не се минали много години, и той започналъ да боледува и гладува, докато единъ день говедарѣтъ, който единственъ сутринъ го спохождалъ, го намѣрилъ вкочаненъ.

Върналъ се веднага въ село той и съобщилъ на кмета. Кметѣтъ изпратилъ баба Вида да го пази, до като го погребатъ, да не би котка да го прескочи и вампиряса. Но не зная какъ, говедарѣтъ въ залияята забравилъ вратата на дѣдо Станчовата кжщичка открената. И когато баба Вида дошла, заварила двата дѣдо Станчови пѣтли, които нѣкоя баячка отъ горнитѣ села му харизала, при него. Тѣ кълвѣли коматъ сухъ хлѣбъ до главата му. Уплашени отъ баба Вида, тѣ прехвъркнали надъ мъртвеца и побѣгнали.

Погребали кое—какъ дѣда Станча, но следъ четиридесетъ деня се чуло, че дѣдо Станчо вампирясалъ и трѣгналъ изъ село. Ти ще кажешъ, какъ тѣй вампирясалъ, когато котка не го е прескочила. Така е. Ама пѣтлиѣ, които го прескочили, били излупени отъ яйца, снесени презъ Тодоровата недѣля. Такива яйца не се насаждатъ,